

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie M. L. – Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 17 kwietnia 2024 r.

wniosku K. N.

o wyłączenie SSN Pawła Wojciechowskiego od udziału w sprawie o sygn. akt I ZI 65/23

na podstawie art. 41a k.p.k.

postanowił:

pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2023 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) wnioskodawca zażądał wyłączenia SSN Pawła Wojciechowskiego, a także Prezesa i wszystkich sędziów Izby Odpowiedzialności Zawodowej od rozpoznania sprawy I ZI 65/23, dotyczącej złożonego przez niego wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego M. L. – Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych.

W uzasadnieniu tego wniosku zostały przytoczone okoliczności związane z powołaniem wymienionego sędziego, które – w ocenie wnioskodawcy – podważają jego bezstronność, tj.:

1. powołanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego z rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej z zastosowaniem art. 9a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 269 oraz z 2023 r. poz. 1615),
2. powołanie na wolne stanowisko sędziowskie, które zostało obwieszczone przez Prezydenta RP bez kontrasygnaty Prezesa Rady Ministrów,
3. orzekanie w sprawie o sygn. akt I ZI 65/23 łamie zasadę *nemo iudex in causa sua*, bowiem SSN Paweł Wojciechowski został powołany na obecnie zajmowane stanowisko sędziowskie w takiej samej „wadliwej” procedurze, w jakiej powołanie na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] uzyskał sędzia M. L.

W dalszej części uzasadnienie wnioskodawca wskazał na orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Sądu Najwyższego, które dotyczyły kwestii związanych z procedurą powoływania sędziów w polskim systemie prawnym oraz potencjalnego wpływu tej procedury na bezstronność sędziego.

W konkluzji wnioskodawca stwierdził, że „(...) tzw. *NEO – Krajowa Rada Sądownictwa (...) nie istnieje, a jej opinie są nieważne (...)*”, zatem „(...)wszystkie uchwały KRS i następnie postanowienia Prezydenta RP z powołaniami sędziowskimi, w tym do Sądu Najwyższego są nieważne”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią zdania pierwszego art. 41a k.p.k. „Wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania”.

Należy zauważyć, że tożsamy wniosek K. N., sformułowany w piśmie z dnia 27 listopada 2023 r., o wyłączenie SSN Pawła Wojciechowskiego od udziału w sprawie o sygn. akt I ZI 65/23 był rozpatrywany przez Sąd Najwyższy w sprawie o sygnaturze I ZO 154/23. Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2023 r. wniosek ten nie został uwzględniony.

Wobec tego, że wniosek K. N. z dnia 28 grudnia 2023 r. został oparty na tych samych podstawach faktycznych, Sąd Najwyższy jest zobligowany

do pozostawienia go bez rozpoznania, stosownie do treści art. 41a zdanie pierwsze k.p.k.

Ubocznie należy przy tym wskazać, że obowiązujący stan prawny nie przewiduje procedury do wyboru przez stronę postępowania sędziego ani sędziów, którzy jako jedyni mogliby rozpoznać jego sprawę. Nadto, wniosek o wyłączenie sędziego może uzyskać procesowy bieg jedynie po wyznaczeniu sędziego do rozpoznania sprawy i z natury rzeczy może odnosić się tylko do tego sędziego. Kodeks postępowania karnego nie przewiduje bowiem wniosków o wyłączenie o charakterze abstrakcyjnym, skierowanych co do sędziów, którzy z określoną sprawą nie mają nic wspólnego, gdyż nie zostali wyznaczeni do jej rozpoznania.

[M. T.]

[ms]